

RICHTLIJN DRUKAPPARATUUR 97/23/EC

Met ingang van 29 mei 2002 werd de Europese richtlijn Drukapparatuur 97/23/EG definitief van kracht en komt een einde aan de overgangperiode waar het nog toegestaan werd om drukapparatuur op de markt te brengen die voldeed aan de oude nationale regelgeving. Deze richtlijn werd omgezet in de wetgeving van iedere Lidstaat van de Europese Gemeenschap en heeft een bindend karakter. Deze richtlijn wordt beschouwd als een "Economische Richtlijn", wat betekent dat deze richtlijn de maximale eisen beschrijft waaraan een product moet voldoen.

Producten moeten voldoen aan alle Essentiële veiligheidsvoorschriften van de richtlijn en voorzien zijn een CE-markering om vrij verhandeld te kunnen worden binnen de Europese grenzen.



In de richtlijn is de rol van de fabrikant sterk gewijzigd. Deze krijgt nu meer verantwoordelijkheid en bevoegdheid. De fabrikant moet nu zelf een Verklaring van Overeenstemming opstellen, waarmee hij garandeert en verklaart dat de apparatuur voldoet aan de essentiële veiligheidsvoorschriften. De fabrikant dient hiervoor onder meer een technisch constructiedossier samen te stellen, een risicoanalyse uit te voeren en de voorgeschreven conformiteitbeoordelings-procedures te volgen. Onder de fabrikant wordt verstaan de natuurlijke of rechtspersoon die namens hemzelf de apparatuur op de markt brengt en hoeft hiervoor niet altijd de fysieke fabrikant te zijn.

De richtlijn is van toepassing op het ontwerp, de fabricage en het testen van drukapparatuur waarvan de maximaal toelaatbare overdruk meer dan 0,5 bar bedraagt.

Onder drukapparatuur worden drukvaten, installatieleidingen, veiligheidsappendages, onder druk staande appendages en samenstellen van verschillende drukapparaten die een fabrikant tot een geïntegreerd geheel assembleert verstaan. Uitgesloten zijn onder meer transportleidingen, apparatuur voor voertuigen, aerosol, apparatuur voor militaire en nucleaire toepassingen, apparatuur voor aan boord van schepen of luchtvaartuigen,



Enkel voorbeelden van drukapparatuur dat onderhevig is aan de wetgeving:



Drukvaten



Drukappendages



Veiligheidsappendages



Samenstellen

In de richtlijn wordt drukapparatuur naar toenemend risico in categorieën van I tot IV ingedeeld. Bepalend voor deze indeling is type apparaat, de stof in het drukapparaat, de maximale toelaatbare druk (ontwerpdruk) en het volume of de diameter van het drukapparaat. Belangrijk hierbij is dat bij een samenbouw de drukapparatuur de hoogste categorie van de individuele componenten bepalend is voor de categorie van de samenbouw.

Afhankelijk van de categorie kan gekozen worden voor verschillende keuringsmodules

Categorie I module A

Categorie II module A1, D1 en E1

Categorie III module B1+D, B1+F, B+E, B+C1 en H

Categorie IV module B+D, B+F, G en H1

Veiligheidsappendages als uitzondering vallen altijd onder categorie IV.

In deze overeenstemmingsmodules wordt vastgelegd wat en hoe gecontroleerd moet worden en door wie. De modules worden ingedeeld van licht naar zwaar, van A tot en met H en het gebruik van een hogere categorie is altijd toegestaan. Ook kan soms gekozen worden voor een combinatie van modules. Enkel in de laagste categorie I kan de fabrikant zelf een verklaring opstellen. In alle overige categorieën is toezicht van een Aangemelde Instantie vereist. Afhankelijk van het type kwaliteitssysteem die de fabrikant volgt is er meer of minder toezicht van een Aangemelde Instantie (Notified Body) nodig op ontwerp, fabricage en eindinspectie.

De volledige tekst van de richtlijn drukapparatuur 97/23/EG kan geraadpleegd worden op deze [link](#). Er bestaat ook een lijst van de van toepassing zijnde geharmoniseerde normen. Deze kunt U via deze [link](#) raadplegen.